

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Radimem Novotným v právní věci
žalobce: Tomáš P., nar. xxx, bytem xxx právně zastoupeného Mgr.Martinou Váchovou, advokátkou, se sídlem Lublaňská 40, 120 00 Praha 2 proti **žalovanému:** ATLANTIK finanční trhy,a.s., se sídlem Pobřežní 297/14, 186 00 Praha 8, IČ: 26218062 právně zastoupenému JUDr.Jaroslavou Šafránkovou, advokátkou, se sídlem Lublaňská 24, 120 00 Praha 2

o zaplacení Kč 386.972,- s příslušenstvím

t a k t o:

- I. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit částku ve výši Kč 247.800,- s úrokem z prodlení ve výši 8,05% z Kč 247.800,- od 29.9.2013 do zaplacení a dále Kč 41.612,- na náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobce, to vše ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí.**
- II. Žaloba o zaplacení Kč 139.172,- s úrokem z prodlení ve výši 8,05% od 29.9.2013 do zaplacení se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal na žalovaném zaplacení částky ve výši 386.972,- s příslušenstvím z titulu náhrady škody v důsledku porušení povinností žalovaného spočívající v „neodborné péči“ o zákazníka umožněním realizace „marginových obchodů“, nadměrným obchodováním a neupozorněním žalobce, že obchodováním dosáhl ztráty vyšší 30%.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18.prosince 2013 uvedl, že žalobci neposkytoval investiční poradenství a vyplněním dotazníku nebyly žalovanému uděleny žádné závazné pokyny. Žalovaný rovněž neměl kontrolu nad účtem zákazníka. Veškeré pokyny žalobce k nákupu a prodeji cenných papírů bylo jeho investičním rozhodnutím, které mu mohlo přinést i ztrátu, a žalovaný do něj nezasahoval. V doplňujícím vyjádření uvedl, že žalobci muselo být známo, že je v debetu, a že k obchodům využívá úvěr poskytnutý žalovaným. Z tohoto důvodu jej žalovaný ani neupozorňoval na čerpání úvěru, neboť tyto skutečnosti vyplynuly z e-mailových zpráv zasílaných žalobci obsahující i vyúčtování debetních úroků. Po celou dobu obchodování (s výjimkou posledního obchodu) nebyl žalobce ve ztrátě vyšší 30% .

Z účastnické výpovědi žalobce p.Tomáše P. bylo zjištěno, že žalobce má vysokoškolské vzdělání v oboru podnikové ekonomie a managementu na Vysoké škole ekonomické v Praze. Při uzavření komisionářské smlouvy se neseznámil s obsahem Všeobecných obchodních podmínek, které pouze prolistoval, neboť v nich nepředpokládal zásadní problém. Investiční dotazník vyplnil žalobce sám, v případě potřeby mu byly poskytnuty příslušné informace. Stav svého účtu sledoval asi 2x měsíčně zejména ve druhé polovině obchodování. Určité informace o stavu účtu, o výkonnosti akcií, o ztrátě získával prostřednictvím zástupce investičního zprostředkovatele – společnosti Profí Jet Financial Services,s.r.o., která mu také poskytovala doporučení k nákupu nebo k prodeji cenných papírů. Žalobce se však nikterak nezajímal, jakou mají akcie hodnotu, a zda vystačí jeho finanční prostředky na nákup. Původně chtěl investovat pouze částku Kč 500.000,-, později navýšil vklad o Kč 100.000,-, neboť měl zájem získat ztracené investiční prostředky zpět, aniž si uvědomil parametry obchodů stanovené v Investičním dotazníku. Žalobce se rovněž na internetu seznámil se stavem svých debetních úroků s tím, že s úrovní spolupráce s žalovaným byl spokojen. Žalobce se rovněž nedotazoval žalovaného na stav svého účtu s tím, že činnost spočívala v zadání příslušného pokynu. Společnost Profí Jet Financial Services,s.r.o. poskytovala poradenství, na jehož základě žalovaný realizoval pokyny k nákupu a prodeji cenných papírů.

Z komisionářské smlouvy ze dne 24.září 2010 bylo zjištěno, že se žalovaný zavázal vlastním jménem na účet žalobce zařídit nákup, prodej či jiný převod investičních nástrojů nebo že uskuteční činnost k dosažení tohoto výsledku. Žalobce byl zařazen jako neprofesionální zákazník a před zahájením poskytování investičních služeb se zavázal poskytnout žalovanému informace o svých odborných znalostech a zkušenostech v oblasti investic. Dle komisionářské smlouvy využije-li žalobce investičního doporučení či analýzy žalovaného, činí tak na základě vlastního rozhodnutí a je si vědom toho, že poskytnutá informace se může v budoucnu ukázat jako nesprávná, investice učiněné na jejím základě mohou být ztrátové s tím, že žalovaný v závislosti na dalším vývoji může kdykoliv své

doporučení odvolat nebo změnit s tím, že investiční rozhodnutí jsou na klientovi, který za ně nese plnou odpovědnost (čl.II odst.6). Žalovaný byl povinen provádět pokyny s odbornou péčí a za nejlepších podmínek pro žalobce (čl.III odst.2). Pokud nemá žalobce na klientském účtu dostatek peněžních prostředků k vypořádání pokynu na nákup investičních nástrojů, může žalovaný povolit žalobci na jeho žádost čerpání peněžních prostředků z klientského účtu tak, aby debetní zůstatek na účtu nepřesáhl minimální požadovanou výši zajištění povoleného debetu. Podání pokynu k nákupu investičních nástrojů se považuje za podání žádosti o čerpání debetu.

Všeobecné obchodní podmínky Atlantiku finanční trhy,a.s. upravily základní povinnosti klienta a obchodníka s cennými papíry při uskutečňování obchodů s investičnímu nástroji včetně způsobu zadání a zpracování pokynů, vypořádání příslušného obchodu a podání informace o jeho realizaci s případným využitím úvěru.

Z Investičního dotazníku ze dne 21.zář 2010 bylo zjištěno, že žalobce chtěl investovat pouze do akcií nebo cenných papírů akciových fondů kolektivního investování, měl zájem uskutečňovat pouze obchody (nákup, prodej, úpis), nikoliv marginové obchody nebo prodej na krátko, účelem investice bylo zhodnocení volných peněžních prostředků, peněžní prostředky hodlal investovat na období jednoho až tří let, byl ochoten akceptovat riziko částečné ztráty v rozsahu 30% investovaných prostředků, roční výnos očekával v rozsahu 20% až 30%. Z hlediska odborných znalostí a zkušeností měl poznatky z obchodování cenných papírů kolektivního investování, zkušenosti měl pouze základní do jednoho roku, využíval investiční služby v podobě přijímání a provádění pokynů k investičním nástrojům, neměl žádné pracovní zkušenosti nebo vzdělání s kapitálovým trhem, v minulosti uzavřel transakce s cennými papíry jednorázově v hodnotě do Kč 500.000,-, rizika obchodování s použitím úvěru, prodej na krátko mu byl vysvětlen obchodníkem včetně podstatě pákového efektu. Žalobce dále uvedl, že nerozumí derivátům a má zájem investovat částku do Kč 500.000,-, která tvoří méně než polovinu jeho celkového majetku. Ztráta v rozsahu 100% investice by představovala mírné snížení životního standardu. Zdrojem příjmů je mzda v rozsahu Kč 15.000,- až Kč 30.000,- s tím, že závazky představují částku do Kč 15.000,-.

Ze Smlouvy o poskytování investičního poradenství ze dne 21.října 2010 bylo zjištěno, že společnost Profi Jet Financial Services s.r.o. v postavení investičního zprostředkovatele se zavázala žalobci poskytovat investiční poradenství ohledně investičních nástrojů, na jehož základě žalobce sám podává pokyny směřující ke koupi nebo prodeji investičního nástroje přímo obchodníkovi s cennými papíry. Investičnímu zprostředkovateli náleží provize, kterou mu vyplácí obchodník s cennými papíry. Individualizované poradenství směřuje přímo nebo nepřímo k nákupu, prodeji, úpisu, umístění, vyplácení, držbě nebo jinému nakládání s investičním nástrojem. Investiční zprostředkovatel je povinen postupovat s odbornou péčí, kterou je povinen přizpůsobit zkušenostem klienta, jeho záměrům a finančním možnostem.

Ze svědecké výpovědi Jiřího K. bylo zejména zjištěno, že společnost Profi Jet Financial Services s.r.o. vyvíjela činnost k získávání klientů a „otevírání účtů“ u žalovaného, se kterým měla uzavřenu smlouvu. Předmětem činnosti ve vztahu ke klientovi bylo hledání vhodných obchodních příležitostí z hlediska analýzy akcií, přičemž bylo na klientovi zvázení příslušného doporučení.

Ze svědecké výpovědi Adama P. bylo zejména zjištěno, že vykonával u společnosti Profi Jet Financial Services s.r.o. činnost na základě živnostenského listu, u které působil asi ¾ roku. Svědek komunikoval s žalobcem a poskytoval mu investiční poradenství včetně

informace, zda je příslušný titul v zisku nebo ve ztrátě, svědkovi nebylo známo, jaký je podíl volných peněžních prostředků klienta na účtu. V době poskytování investičního poradenství v roce 2010 ukončil studium na střední odborné škole s maturitou. Na této škole studoval obor „ekonomika“, v jehož rámci získal informace o finančním a kapitálovém trhu, v rámci tohoto studia však neabsolvoval obor „obchodování s cennými papíry“. Svědek připustil, že mohl žalobci poskytnout informaci, že nadměrně obchoduje.

Ze svědecké výpovědi Jana V. bylo zejména zjištěno, že na základě živnostenského oprávnění se podílel na vypracování znaleckých posudků jménem společnosti KLV – Consulting s.r.o. s tím, že jako fyzická osoba není znalcem. Svědek se vyjádřil k otázce rizikivosti titulů a připustil, že některé tituly jsou více rizikové. Pokud má klient u obchodníka sjednáno investiční poradenství, pak obchodník v rámci pětiminutového rozhovoru klienta poučí o případné rizikivosti určitého titulu. Pokud není sjednáno investiční poradenství, pak obchodník pouze upozorní klienta, že akcie je riziková. V případě nadměrného obchodování existuje vysoká pravděpodobnost, že může dojít k majetkové újmě.

Ze znaleckého posudku č. 160B99/2013 Institutu oceňování majetku při Vysoké škole ekonomické ze dne 14.srpna 2013 bylo zjištěno, že „investiční dotazník“ hraje důležitou roli mezi obchodníkem a investorem a umožňuje chránit klienta před nevhodným typem poskytovaných služeb a současně chránit obchodníka, aby klientovi neposkytoval služby, které by mohly být nevhodné v důsledku rizika majetkové újmy. Obchodník má za povinnost s „dotazníkem“ neustále pracovat a ověřovat jeho platnost. Zejména v případech, kdy dotazník je vnitřně rozporný, existuje předpoklad, že se jedná o nezkušeného investora, a nelze proto doporučit obchody s „deriváty“, maržové obchody, obchody „sell short“ apod. V dané věci klient měl zájem investovat pouze do akcií a cenných papírů akciových fondů kolektivního investování, nechťel provádět maržové obchody a prodeje na krátko. Klient současně deklaroval ztrátu do 30% částky svěřené obchodníkovi. Znalec v této části dospěl k závěru, že žalobce nebyl zkušeným ani kvalifikovaným investorem a žalovaný ignoroval informace vyplývající z „investičního dotazníku“ a toleroval chování klienta na finančním trhu. Pokud obchodník umožnil klientovi obchodování „na margin“, pak tato služba byla v rozporu s přáním klienta. Nerespektováním obsahu „investičního dotazníku“ vznikla žalobci majetková újma ve výši Kč 386.972,- a ve své podstatě představuje neodůvodněný úbytek majetku žalobce.

Z výpovědi zástupců znaleckého ústavu „Institutu oceňování majetku“ při VŠE v Praze doc.ing.Jaroslava Brady a ing.Pavla Mikana bylo zejména zjištěno, že v případě vyčerpání finančního krytí žalobce na účtě nebyl obchodník oprávněn provádět další obchody čerpáním prostředků z úvěru. Pokud znalec vyhodnocoval ztrátu nad hranici 30%, měl na mysli ztrátu kolem této hranice, nikoliv přesně 30%, což je problematické stanovit. Deklarovaný výnos v rozsahu 20% až 30% je reálný u jiného typu investování, nikoliv v případě investic standardního typu. V daném případě měl klient s ekonomickým vzděláním sledovat stav svého účtu, ale existují jedinci, kteří nejsou schopni rozeznat a vyhodnotit údaje z internetu. Obchodník v předmětné věci měl klienta upozornit, pokud ztráta přesáhla 30%, v opačném případě dotazník ztrácí svůj smysl. Zástupci znaleckého ústavu dále uvedli, že poradenství poskytovala společnost Profi jet Financial Services s.r.o. Obchodník neměl povinnost provést pokyn zadaný klientem, pokud by byl v rozporu s „dotazníkem“.

Ze znaleckého posudku č. 107/06/2015 Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické ze dne 23.června 2015 bylo zjištěno, že od 27.1. 2011 až do konce obchodování byl účet žalobce ve ztrátě vyšší než 30% jeho vkladu s tím, že hodnota majetku žalobce byla

nižší než 70% jeho vkladu ve dnech od 16.11.2010 do 5.1.2011 a od 10.1.2011 do konce obchodování. Znalecký ústav v tomto případě dospěl k závěru, že v důsledku ztráty vyšší než 30% jeho vkladu mu nevznikla škoda. V rámci obchodování žalobce využíval úvěr v období od 15. 10 2010 do 22.12.2010, od 28.12.2010 do 31.3.2011, dne 4.4.2011, od 6.4.2011 do 12.6.2011 a od 9.11.2011 do 21.11.2011. Znalecký ústav dospěl k závěru, že žalovaný se dopustil ve vztahu k žalobci neodborné péče, neboť mu umožnil realizovat maržové obchody a to v rozporu s jeho investičním profilem, v opačném případě by investiční dotazník pozbýl významu. Pokud by žalobce realizovat obchody z vlastních zdrojů, vznikla by mu v takovém případě ekonomická újma ve výši Kč 354.289,99 (i po započtení debetních úroků). Ohledně nadměrného obchodování (churningu) znalecký ústav uvedl, že z ekonomického hlediska k němu nedošlo.

Z důvodu hospodárnosti řízení neprovedl soud důkaz Smlouvou o spolupráci mezi žalovaným a investičním zprostředkovatelem – společností Profi Jet Financial Services,s.r.o. a účetnictvím žalovaného, neboť z ostatních provedených důkazů vyplynulo a soud nemá pochybnost o tom, že mezi žalovaným v pozici obchodníka s cennými papíry a společností Profi Jet Financial Services,s.r.o.v pozici investičního zprostředkovatele existovala spolupráce na smluvním základě s tím, že žalovaný vyplácel investičnímu zprostředkovateli odměnu v závislosti na počtu realizovaných obchodů. Pro účely daného řízení však není podstatné zjištění, jaká výše odměny byla vyplácena. Soud rovněž nepřistoupil k důkazu telefonickými nahrávkami mezi účastníky sporu, neboť nebylo sporným, jaké pokyny byly zadány, a jaké obchody se uskutečnily. Pokud žalobce tento důkaz navrhl ke zjištění, jakým způsobem a v jakém rozsahu byl žalovaným poučen, pak žalovaný ve svém doplňujícím vyjádření výslovně uvedl, že žalobce neupozorňoval na čerpání úvěru, neboť tyto skutečnosti vyplynuly ze zasláných e-mailových zpráv, přičemž s výjimkou posledního obchodu nebyl ve ztrátě vyšší 30% (z toho lze dovodit, že nebylo ani důvodu jej upozorňovat na překročení hranice ztráty 30%). Vzhledem k tomu, že účastníkem sporu není investiční zprostředkovatel, není důvodu provedení důkazu telefonickými nahrávkami mezi žalobcem a investičním zprostředkovatelem za předpokladu, že byly pořízeny.

Soud nepřistoupil k provedení doplňujícího důkazu výslechem zástupce znaleckého ústavu Národohospodářské fakulty VŠE ke zjištění, zda upozornění na čerpání úvěru je hlavní či doplňkovou službou vzhledem k tomu, že „porušení odborné péče“ ze strany obchodníka je v posudku tohoto znaleckého ústavu vyčerpávajícím způsobem vysvětleno a v této části je i ve shodě se zjištěním Institutu oceňování majetku při VŠE. S poukazem na níže uvedené závěry soud nepřistoupil k provedení důkazu e-mailovou korepondencí mezi žalovaným a žalobcem, aniž bylo nezbytné zkoumat, která ze zpráv byla žalobcem přečtena a vztahovala k tomu kterému obchodu. V této souvislosti je třeba uvést, že ani žalobcem nebylo zpochybněno, že by informace o realizaci obchodních transakcí mu nebyly žalovaným zasílány formou e-mailových zpráv.

Na základě výsledků dokazování dospěl soud k následujícím právním závěrům :

Předmětem žaloby je nárok uplatněný z titulu náhrady škody, která vznikla žalovanému obchodováním s cennými papíry následkem porušení odborné péče žalovaného, který žalobce neupozornil, že čerpá úvěr realizací „marginových obchodů“ a je ve ztrátě vyšší než 30% oproti parametrům obchodování s cennými papíry nastaveným v investičním dotazníku.

V souladu s § 373 Obch.z. kdo poruší povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

V souladu s § 420 odst.1 OZ každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.

V souladu s § 15 odst.1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu č. 256/2004 Sb. (dále jen ZPKT) obchodník s cennými papíry jedná kvalifikovaně, čestně a spravedlivě a v nejlepším zájmu zákazníků, zejména plní povinnosti stanovené v tomto oddílu.

Ustanovení § 4 odst.1 ZPKT upravuje hlavní investiční služby, mezi které patří např. přijímání a předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů, provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka (§ 4 odst.2 písm.a),b) ZPKT), a dále doplňkové investiční služby, mezi které patří i poskytování úvěru nebo půjčky zákazníkovi za účelem umožnění obchodu s investičním nástrojem, na němž se poskytovatel úvěru nebo půjčky podílí (§ 4 odst.3 písm.b) ZPKT). Při poskytování investičních služeb dle § 15h ZPKT je nezbytné od zákazníka získat tzv. „test vhodnosti“ za účelem získání informací o jeho odborných znalostech a zkušenostech v oblasti investic, o finančním zázemí a investičních cílech, při poskytování hlavních investičních služeb dle § 15i ZPKT je třeba požádat zákazníka o informace ohledně jeho odborných znalostí a zkušeností v oblasti investic. Povinnost provádět pokyny za nejlepších podmínek pro zákazníka je dále upravena v ust. § 15l ZPKT.

Předpokladem uplatnění nároku z titulu náhrady škody je existence škody, porušení právní povinnosti a příčinná souvislost mezi vzniklou škodou a porušením právní povinnosti.

Z obou vypracovaných znaleckých posudků vyplynulo, že na straně žalobce došlo ke vzniku majetkové újmy, kterou Institut pro oceňování majetku při VŠE vyčíslil ve výši Kč 386.972,-, jež představuje investici žalobce ve výši Kč 490.977,10 (bez čerpání úvěru) sníženou o vybranou hotovost ze dne 9.ledna 2012 ve výši Kč 104.003,-. Při posouzení nerespektování ztráty vyšší 30% (jako jediného kritéria) byla by majetková újma pouze ve výši Kč 317.772,-. Nárohhospodářská fakulta VŠE ve svém posudku vyhodnotila majetkovou újmu částkou Kč 354.289,99. Znalecký ústav z hlediska stanovení její výše vycházel z obchodů, které by žalobce uskutečnil pouze z vlastních zdrojů (s odkazem na specifikaci uvedenou v tabulce realizovaných obchodů) a v takovém případě vyčíslil újmu ve výši Kč 333.284,27 navýšenou o debetní úroky ve výši Kč 21.005,72, tj. celkem Kč 354.289,99. Z hlediska výchozího základu pro stanovení majetkové újmy vycházel soud ze zjištění tohoto posledně jmenovaného znaleckého ústavu.

Soud se zcela ztotožnil s hodnocením a závěry obou znaleckých ústavů, že žalovaný se dopustil ve vztahu k žalobci neodborné péče obchodováním „na úvěr“, aniž žalobce v „investičním dotazníku“ připustil takový způsob obchodování. Investiční dotazník pro obchodníka s cennými papíry nemůže být formálním dokumentem zpracovaným na počátku obchodování, nýbrž dokumentem, který by měl co nejvěrněji zobrazit investiční profil klienta, se kterým po celou dobu obchodování je obchodník povinen „pracovat“. Je přitom na obchodníkovi, jakým technickým způsobem nastaví jeho investiční profil, ke kterému je povinen při každém pokynu od klienta přihlídnout, v opačném případě by takového dotazníku nebylo potřeba. Pokud klient zadá příslušný pokyn k nákupu investičního nástroje (derivátu, investičního certifikátu...), marginovému obchodu, obchodu na krátko, nelze bez dalšího

„slepě“ takový pokyn akceptovat, ale ve shodě s nejlepší odbornou péčí o zákazníka takový pokyn vyhodnotit ve shodě s investičním dotazníkem. Nepochybně dosažení zisku na straně obchodníka musí být vždy spojeno s povinností odborné péče o zákazníka. Obchodník pokyn, jež je v rozporu s dotazníkem, realizuje pouze v případě, že zákazník i po příslušném poučení na něm bude trvat. V příslušném poučení obchodníka nespočívá pouze povinnost odborné péče o zákazníka ale i jeho ochrana proti budoucím potencionálním výhradám investora vztahující se k danému obchodu. Pokud investiční dotazník obsahuje rubriku „rizika obchodování“, tj. i výše ztráty, kterou je investor ochoten připustit, pak takový údaj nemůže být bezúčelný. I v tomto případě je obchodník povinen klienta upozornit na překročení hranice rizika uvedeného v dotazníku. Od těchto povinností obchodníka, jež jsou zejména uvedena v § 15 odst.1, § 151 odst.1 ZPKT, čl.III odst.2 komisionářské smlouvy, je třeba odlišit investiční poradenství, které v daném případě byl povinen poskytovat investiční zprostředkovatel – společnost Profi Jet Financial Services,s.r.o., s tím, že je obtížně zejména časově představitelně jej v rámci pokynu vyžadovat na obchodníkovi.

Zejména ze svědecké výpovědi Jiřího K., zástupce investičního zprostředkovatele, bylo zjištěno, že společnost Profi Jet Finacial Services,s.r.o. byla jednou z vícero obchodních partnerů žalovaného. Svědek potvrdil, že investiční zprostředkovatel měl s žalovaným uzavřenou smlouvu, na jejímž základě měl za povinnost získávat žalovanému nové klienty a „otevřít účty“ s tím, že odměnu za poradenskou činnost získával od žalovaného. Soudu je z jeho činnosti (§ 121 o.s.ř.) - z obdobných sporů známo, že v takových případech nevykonává investiční zprostředkovatel svou činnost izolovaně, ale je pod dohledem obchodníka s cennými papíry, který u něj vykonává kontrolní činnost. I za předpokladu, že žalovaný takovou kontrolní činnost u společnosti Profi Jet Financial Services,s.r.o. vykonával, je ztěžít pochopitelné, že v rámci kontroly „přehlédl“, že investiční poradenství v této společnosti vykonávala osoba ve věku 19 let krátce po vykonání maturitní zkoušky bez odpovídajícího vzdělání a odborných zkušeností, jak vyplynulo ze svědecké výpovědi tohoto poradce. I v této části dovedl soud porušení povinností žalovaného týkající se kontrolní dohlídky na činnost investičního zprostředkovatele.

V této souvislosti soud zkoumal, zda je v plném rozsahu dána odpovědnost žalovaného za způsobenou škodu žalobce, či zda i žalobce v určitém rozsahu porušil svou prevenční povinnost (§ 415 OZ), a zda svým aktivním přístupem mohl přispět ke zmenšení škody. V každém konkrétním případě je třeba zkoumat, o jakého investora se jedná (zda jde o osobu se základním, středním nebo vysokoškolským vzděláním a v jakém směru, o studenta, o starobního důchodce apod.). V daném případě v období sjednávání obchodů byl žalobce investorem ve věku 28 let, absolventem Vysoké školy ekonomické v Praze. Bylo proto na místě očekávání, že se jedná o klienta s elementárními znalostmi o investování na trhu s cennými papíry. Soud nemá pochybnost o tom, že žalovaný zcela standardně zasílal i žalobci e-mailové zprávy o výsledcích obchodování, aniž bylo nezbytné zkoumat, které zprávy žalobce „otevřel“ a které nikoliv. Z jeho účastnické výpovědi bylo zjištěno, že obchodování nevěnoval takovou pozornost, „občas se podíval na internetové stránky“, zejména v druhé polovině obchodování asi 2x měsíčně. „S obchodováním byl v zásadě spokojen“, u žalovaného se nedotazoval na stav svého účtu a ani nevěnoval pozornost obsahu Všeobecných obchodních podmínek. V této souvislosti soud dovedl částečnou rozpornost ve skutkovém tvrzení žalobce. Pokud byl žalobce spokojen s výsledky obchodování u žalovaného, musel mít od obchodníka nebo od inv.zprostředkovatele základní informace o výsledku jednotlivých transakcí, zejména u osoby s vysokoškolským vzděláním ekonomického směru lze důvodně předpokládat, že základní údaje o nákupu nebo prodeji cenných papírů získával pasivně z e-mailových zpráv žalovaného nebo aktivním nahlížením

na svůj účet. V tomto směru muselo být žalobci známo, zda jím vložené finanční prostředky postačovaly na realizaci obchodů, případně zda byl nucen čerpat od žalovaného úvěr. Nepochybně základní prioritou při sledování účtu je zjištění, zda jsou obchody ziskové nebo ztrátové a přibližně v jakém rozsahu, ostatně na tom je postaveno obchodování s cennými papíry. Soud má za to, že i tato skutečnost musela být žalobci známa.

Na základě výsledků dokazování, zejména pak na základě znaleckých posudků bylo prokázáno, že žalobci vznikla v důsledku obchodování s cennými papíry škoda a žalovaný porušil povinnost odborné péče o zákazníka zejména neposkytnutím informací o čerpání úvěru i porušením povinností ve vztahu k investičnímu zprostředkovateli s tím, že porušení právní povinnosti je v příčinné souvislosti se vzniklou škodou. V tomto směru vzal soud za základ výši majetkové újmy zjištěnou znaleckým ústavem, jež byl ustanoven soudem. Současně s odkazem na výše uvedená zjištění je třeba konstatovat, že bylo v možnostech žalobce získávat objektivní informace o stavu svého účtu, o čerpání finančních prostředků včetně výsledků obchodování. Za daného stavu proto soud postupoval dle § 136 o.s.ř. a určil odpovědnost žalovaného za škodu zjištěnou Národohospodářskou fakultou VŠE v rozsahu 70% a odpovědnost žalobce z tohoto základu v rozsahu 30%. Vzhledem k tomu, že žalobce uplatnil nárok v částce převyšující majetkovou újmu zjištěnou znaleckým ústavem a soud vyhověl nároku ve výši Kč 247.800,- včetně 8,05% úroku z prodlení (§ 1 vl.nař. 142/94 Sb.), byl ve sporu úspěšný v rozsahu 64% s tím, že ve zbývajících částech byla žaloba zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 142 odst.2 o.s.ř. dle poměru úspěchu stran ve sporu (64% : 36%) s tím, že soud žalobci přiznal ze základu **náhradu v rozsahu 28%**. Při stanovení náhrady nákladů řízení soud vycházel z ust. § 7 a § 11 vyhl.č. 177/96 Sb. z 10 úkonů právní služby po Kč 9.860,- za převzetí zastoupení, podání žaloby, písemná vyjádření ze dne 5.února 2014, doplnění skutkových tvrzení ze dne 28.března 2014 a ze dne 6.června 2014, účast na jednáních ve dnech 6.února 2014, 3.dubna 2014, 26.května 2014, 9.října 2014, 14.září 2015, polovinu úkonu právní služby ve výši Kč 4.930,- za účast při vyhlášení rozsudku dne 21.září 2015 (§ 11 odst.2 písm.f vyhl.č. 177/96 Sb.), v rozsahu 11 paušálních částek po Kč 300,- dle § 13 odst.3 vyhl.č. 177/96 Sb., to vše zvýšené o 21% DPH a dále v rozsahu náhrady soudního poplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 21. září 2015

**JUDr. Radim Novotný, v.r.
samosoudce**

**Za správnost:
Podubecká**